

शंसेद्यथैवाग्नेयं यथोषस्यं यथाश्विनं सप्त वै देवल्लोकाः; सर्वेषु देव-
लोकेषु राध्नेतीति तत्तन्नादृत्यं. त्रीण्येव शंसेत्त्रयो वा इमे त्रिवृतो
लोका एषामेव लोकानामभिजित्यै. तदाहुरुदृत्यं जातवेदसमिति
सौर्याणि प्रति पद्येतेति तत्तन्नादृत्यं. यथैव गत्वा काष्ठामपराध्रुया-
त्तादृक्तत्, सूर्यो नो दिवस्पात्वित्येतेनैव प्रतिपद्येत. यथैव गत्वा काष्ठा-
मभिपद्येत तादृक्तदुदृत्यं जातवेदसमिति द्वितीयं शंसति. चित्रं देवा-
नामुदगादनीकमिति त्रैष्टुभमसौ वाव चित्रं देवानामुदेति तस्मादेत-
च्छंसति. नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति जागतं तद्वाशीः पद-
माशिषमेवैतेनाशास्त आत्मने यजमानाय च ॥ ९ ॥

तदाहुः सूर्यो नाति शस्यो, बृहती नातिशस्या यत्सूर्यमिति शंसेद्;
ब्रह्मवर्चसमितिपद्येत. यद्बृहतीमतिशंसेत्प्राणानतिपद्येतेति इंद्र क्र-
तुं न आभरेत्येद्रं प्रगाथं शंसति. शिक्षाणो अस्मिन्पुरुहूतयामनि, जी-
वाज्योतिरशीमहीत्यसौ वाव ज्योतिस्तेन सूर्यं नातिशंसति. यदु
बार्हतः प्रगाथस्तेन बृहतीं नातिशंसति. अभित्वा शूर नोनम इति
राथंतरीं योनिं शंसति; राथंतरेण वै संधिनाश्विनाय स्तुवते. तद्य-
द्राथंतरीं योनिं शंसति रथंतरस्यैव स योनित्वाय. ईशानमस्य जगतः
स्वर्दृशमित्यसौ वाव स्वर्दृक्तेन सूर्यं नाति शंसति. यदु बार्हतः
प्रगाथस्तेन बृहतीं नातिशंसति. बहवः सूरचक्षस इति मैत्रावरुणं
प्रगाथं शंसत्यहव मित्रोरान्निर्वरुण, उभे वा एषो ऽहोरात्रे आरभते
योऽतिरात्रमुपैति. तद्यन्मैत्रावरुणं प्रगाथं शंसत्यहोरात्रयोरेवैनं
तत्प्रतिष्ठापयति. सूरचक्षस इति तेन सूर्यं नाति शंसति; यदु बार्हतः
प्रगाथस्तेन बृहतीं नातिशंसति. महीद्यौः पृथिवी चनस्, तेहि द्यावापृथि-
वी विश्वशंभुवेति द्यावापृथिवीये शंसति. द्यावापृथिवी वै प्रतिष्ठे इयमे-
वेह प्रतिष्ठा सावमुत्र तद्यद्द्यावापृथिवीये शंसति. प्रतिष्ठयोरेवैनं तत्प्र-